

1878—79 optoges der i den Anledning en Anmærkning paa Finansloven. Det, hvorved man administrativt har forsøgt at hjælpe paa Manglerne, er jo ved at give de daarligst lønnede Præsteembeder et Tilskud. Efter Lovforslaget skulde samtlige Præsteembeder reguleres i tre forskellige Klasser, og i § 1 er der gjort Rede for, hvorledes Lønningsforholdene skal være i disse Klasser, naar det gælder Embeder udenfor København og Frederiksberg. Den første Lønningsklasse skulde begynde med en Løn af 3,600 Kr., stigende med 600 Kr. hvert fjerde Aar til 5,400 Kr., anden Lønningsklasse skulde begynde med 2,800 Kr., stigende hvert fjerde Aar med 500 Kr. til 4,800 Kr., og laveste eller tredje Lønningsklasse med en Løn af 2,000 Kr., stigende med 400 Kr. hvert fjerde Aar til 4,000 Kr. Disse Lønningsklasser er bestemte med Hensyn til Lønningernes Størrelse paa Grundlag af et omhyggeligt indsamlet statistisk Materiale, som det kirkelige Udvalg har skaffet til Veje, og som Ministeriet nu har suppleret med nye og fyldige Oplysninger, og i Henhold til de Oplysninger, der er givne i Bemærkningerne til Lovforslaget, skal jeg nævne, at disse Beregninger er gjorte paa den sikre Side, som man kalder det, idet man ikke har regnet med for høje Tal paa Indtægtssiden, og man har regnet med de virkelig eksisterende Tal paa Udgiftssiden. Der findes udenfor København og Frederiksberg 1,089 Sognepræsteembeder og residerende Kapellanier i Købstæderne, og den tilstedeværende samlede Lønmasses Nettobeløb andrager 4,521,000 Kr. Man vil heraf se, at Middelindtægten for disse Embeder, tagne under eet, bliver omkring ved 4,000 Kr., og hertil maa regnes Embedsbolig og Godtgørelse for Kørsel. Naar man ser paa de Tal, hvormed Lønningerne foreslaas bestemte for de tre Lønningsklasser, kan naturligvis et forskelligt Skøn gøre sig gældende med Hensyn til, om disse Tal er smaa eller nogenlunde svarer til den Embedsstilling, som vedkommende skal indtage, men der er ingen Tvivl om, at de her opgivne Tal fuldt ud vil svare til, hvad man virkelig har i Lønningsmasse til Folkekirkens Præsters Lønning. Jeg skal minde om, at i det kirkelige Udvalg havde man ogsaa opstillet en Lønsvkala paa lignende Vis, og den var ikke saa gunstig som den her i Lovforslaget anførte, idet Stigningen i Alderstillaget var noget langsommere.

I Forslagets § 1 omhandles Enkelt-
hederne vedrørende disse Lønbestemmelser.

De residerende Kapellanier i Købstæderne skal lønnes som Sognekald i anden og tredje Lønningsklasse. De residerende Kapellanier paa Landet samt Kaldskapellanierne tillægges der en Lønning af 1,600—2,000 Kr., stigende med 400 Kr. hvert fjerde Aar indtil 2,400—2,800 Kr. — Endvidere findes der i § 1 en Bestemmelse om, at den Tjenestetid, som giver Ret til Alderstillæg, først regnes fra vedkommendes 28de Aar. Den er optaget fra det kirkelige Udvalgs Udkast, og Begrundelsen derfor er, at man ansaa det for heldigt, at en teologisk Kandidat ikke gik umiddelbart fra Eksamensbordet ud til en Virksomhed som Præst, Sognepræst eller Kapellan, idet man kunde ønske, at han fik Tid og Lejlighed til en praktisk Uddannelse i kirkelig Henseende. Jeg indser godt, at Gennemførelsen af denne Bestemmelse kan berede Vanskeligheder, naar man ser paa Forholdene, som de er i Øjeblikket, og som man maa vente, de vil komme til at foreligge i den nærmeste Tid, idet der ikke er rigeligt med teologiske Kandidater, og der endogsaa kan blive Tale om, at der kan blive knapt med dem, men jeg vil dog mene, at i al Almindelighed, under normale Forhold, maatte det anses for overordentlig heldigt, hvad ogsaa det kirkelige Udvalg gennem sine Forhandlinger har redegjort meget omhyggeligt for, at den verdende Præst, inden han gaar i Embedet, havde Lejlighed til at gøre sig bekendt med de praktiske kirkelige Forhold her i Landet.

Jeg skal af § 1 endvidere fremhæve, at efter Lovforslagets Bestemmelse skulde ved Embedsledighed Menighedsraadet have Adgang til at vælge blandt samtlige Ansøgere til Embedet. Jeg kan meddele, at det er en meget pinlig Sag, naar Ansøgningerne til Embedet foreligger, og der, saaledes som Forholdene i Øjeblikket er, skal udsendes et Udvalg af Ansøgningerne, overordentlig hyppigt at faa en Anmodning om, at der ogsaa maa blive tilsendt Ansøgningen fra en af de Ansøgere, som efter de almindeligt gældende Regler nu ikke er kvalificerede. Det er ikke et enkeltstaaende Tilfælde, men det er overmaade hyppigt, at det foregaar, og man bereder derved betydelige Vanskeligheder for den Præst, der bliver udnævnt, ligesom man naturligvis afskærer Menigheden fra den Mulighed netop at faa valgt en Præst, der kunde være Menigheden tjenlig. Men det er klart, at skal Navnene paa samtlige Ansøgere sendes til Menighedsraadet, for at dette deraf kan indstille 3, maa der være en vis Bevægelighed med Hensyn til den Klasse, i hvilken